

ພຣະທຳດານີເອນ - ເລກທີ ສີສິບເຈັດ

ການເປີດເຜີຍຄຳສອນອັນຫລອກລວງ: ການວິເຄາະຢ່າງວິພາກສາຕໍ່ດານີເອນ 8
ແລະຄວາມທຳທາຍຕໍ່ເທວະວິທະຍາຂອງແອດເວນຕິສ໌

Jeff Pippenger
2024-01-11

ເມື່ອເຂົ້າຮ້ອຍຂອງໂຮມຖືກນຳສະເໜີໃນຂັ້ນຕົ້ນຂອງສືບສອງຂອງດານີເອນ ບົດທີ 8, ມັນເປັນສັນຍາລັກທີ່ຖືກບົດເບື້ອງ ເພາະມັນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການແຕ່ງກາຍຂ້າມເພດ, ຜູ້ແຕ່ງກາຍສະຫຼັບໄປມາລະຫວ່າງເພດຊາຍແລະເພດຍິງ. ສິ່ງນີ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກມັນເລີຍຕົວ ໂຮມຖືກນຳສະເໜີໂດຍສອງຂັ້ນຕອນ, ຂັ້ນຕອນທຳອິດແມ່ນລັດການຂອງໂຮມ ແລະຂັ້ນຕອນທີສອງແມ່ນສາສນາຈັກການຂອງໂຮມ, ແຕ່ໃນການສະຫຼັບໄປມາຂອງເພດໃນຂັ້ນຕອນນີ້ ເຂົ້າຮ້ອຍນັ້ນຍຸບອກລຳດັບທາງປະຫວັດສາດແລະຄຳພະຍາກອນ (ຖືກບົດເບື້ອງ). ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນນີ້ ລ້ວນແຕ່ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດທີ່ກ່ຽວໂດຍກົງກັບບໍລິຫານລັດຂອງໂຮມ ຫຼືບໍລິຫານສາສນາຈັກຂອງໂຮມ. ໂຮມນອກຮີດໄດ້ຂົ່ມເຫັງທຸກຄົນທີ່ຕ້ານອຳນາດຈັກກະພັດຂອງຕົນ, ແຕ່ການຂົ່ມເຫັງຂອງໂຮມສັນຕະປາປາ (ເພດຍິງ) ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ ໄດ້ມຸ່ງໂດຍສະເພາະໄປຍັງສະຫວັນ.

ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກ Millerite ທີ່ວ່າ ໂຮມແມ່ນອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ແລະເປັນອານາຈັກສຸດທ້າຍ ການແຕກວ່າງໄກໄປມາຈາກລັດໄປສູ່ຄຣິສຕະຈັກ ແລ້ວກັບຈາກຄຣິສຕະຈັກໄປສູ່ລັດອີກຄັ້ງ ຄົງຈະບໍ່ເປັນຂັ້ນຕອນແຕກພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນການປະສົມຂອງເຫຼັກແລະດິນຫຼຽວຍຸ່ມທີ່ຕົນໃນພຣະທຳດານີເອນ ບົດທີ 2 ແລະເຂົ້າໃຈມັນພຽງແຕ່ວ່າເປັນສອງໄລຍະຂອງໂຮມ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວພັນທີ່ຈະກຳນົດລຳດັບທາງປະຫວັດສາດອັນຈຳເພາະຂອງອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ແລະອານາຈັກທີ່ຫ້າ. ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈເຊັ່ນດຽວກັນໃນບົດທີ 7 ບ່ອນທີ່ເຂົ້າຮ້ອຍທີ່ກ່າວຄຳໃຫຍ່ໂຕຕໍ່ຕ້ານອົງຜູ້ສູງສຸດ ໄດ້ມີສາມເຂົ້າຖືກຖອນອອກຈາກສືບເຂົ້າເດີມຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງໂຮມ. ແມ່ນແຕ່ຖ້າ Miller ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງການແຕກວ່າງໄກຂອງເພດໄວຍາກອນໃນຂັ້ນ 9 ຫາ 12 ກໍຕາມ ສິ່ງນັ້ນກໍຈະບໍ່ມີນ້ຳໜັກສຳຄັນຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາທີ່ວ່າອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ແມ່ນໂຮມ. ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈແບບ Millerite ອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798 ແລະເຫດການພະຍາກອນຖັດໄປກໍຄື ການເສດດັດມາຄົງທີ່ສອງຂອງພຣະຄຣິດ.

ເຂົ້າສັດເພດຍິງນັ້ນຊື່ອກເຖິງຜູ້ຍິງຜູ້ທີ່ກຳລັງຜິດປະເພນີທາງວິນຍານກັບເຂົ້າສັດເພດຊາຍ ແລະໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນຂັ້ນຕອນ ແລະຂັ້ນຕອນສອງ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນເຖິງກອງທັບແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ; ແລະມັນໄດ້ໃຢນບາງສ່ວນຂອງກອງທັບ ແລະຂອງດວງດາວລົງສູ່ພື້ນດິນ, ແລະໄດ້ຍຸບຍຳເທິງພວກມັນ. ດານີເອນ 8:10.

ການຂົ່ມເຫັງຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ຖືກມຸ່ງໄປຕໍ່ຄຣິດສະຕຽນ (ພົນໂຍທາແຫ່ງສະຫວັນ), ແລະໃນຂັ້ນຕອນສອງ ໂຮມແຫ່ງສັນຕະປາປາ (ເພດຍິງ) ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ບັນລຸກິດການຂ້າຝັນຂອງນາງ ຜ່ານການລ່ວງລະເມີດແຫ່ງການຫລົ້ນຊຸກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງເອຣິບ.

ແລະກອງທັບໜຶ່ງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມັນ ໃຫ້ຕັ້ງສູ່ກັບເຄື່ອງບູຊາຜົນປະຈຳວັນ ເນື່ອງດ້ວຍການລະເມີດ; ແລະມັນໄດ້ໃຢນຄວາມຈິງລົງສູ່ພື້ນດິນ; ແລະມັນໄດ້ກະທຳ, ແລະຈະເລີນຂຶ້ນ. ດານີເອນ 8:12.

“ກອງທັບ” ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດທາງທະຫານທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ອຳນາດສັນຕະປາບາ
“ຕໍ່ຕ້ານການຖວາຍປະຈຳວັນ.” ຄຳວ່າ “ຕໍ່ຕ້ານ” ຫມາຍເຖິງ “ຈາກ”.

ຈາກບັນດາກະສັດນອກສາສະໜາໃນຢູໂຣບ (ໂຣມນອກສາສະໜາ) ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ

“ການຖວາຍປະຈຳວັນ,” ການສະໜັບສະໜູນທາງທະຫານ (“ກອງທັບ” ໜຶ່ງ)

ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ອຳນາດສັນຕະປາບາ “ເນື່ອງໂດຍການລະເມີດ.”

ການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກແລະລັດ ໂດຍທີ່ຄຣິດຕະຈັກເປັນຜ່າຍຄວບຄຸມຄວາມສຳພັນນັ້ນ ຄື
“ການລະເມີດ.” ເຫຼົ່າແຫ່ງການລະເມີດນັ້ນ ຄືເລືອດຂອງຄຣິດສະຕຽນ.

ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາບາໄດ້ຄວບຄຸມກອງທັບທັງໝົດຂອງໂຣມນອກສາສະໜາແລ້ວ, ໂຣມຂອງສັນຕະປາບາ
 (“ມັນ”) “ໄດ້ຍືນຄວາມຈິງລົງສູ່ພື້ນດິນ; ແລະມັນໄດ້ປະຕິບັດ, ແລະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.”

ໃນພຣະຄຳພີດານຕີອນ ບົດທີສິບເອັດ ຂໍ້ທີສາມສິບເອັດ,
ການມອບກອງທັບໃຫ້ແກ່ໂຣມແຫ່ງສັນຕະປາບາກໍໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເຊັ່ນກັນ:

ແລະກອງກຳລັງຈະລຸກຂຶ້ນຢູ່ຜ່າຍຂອງລາວ,
ແລະພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ສະຖານບໍລິສຸດອັນເປັນທີ່ກຳບັງແຂງແຮງເປັນມົນທົນ,
ແລະຈະເອົາເຄຣືອງບູຊາປະຈຳວັນອອກໄປ, ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງສົງອັນໜ້າກຽດຊົງທີ່ເຮັດໃຫ້ຮ້າງເບົາ.
ດານຕີອນ 11:31.

ຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງການປ່ຽນຜ່ານທາງປະຫວັດສາດຈາກໂຣມນອກສາສະໜາມາສູ່ໂຣມສັນຕະປາບາ.
ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ “ແຂນ”

ໝາຍເຖິງບັນດາກະສັດແຫ່ງເອຣົບູຣົບທີ່ລົງລຸກຂຶ້ນສະໜັບສະໜູນອຳນາດສັນຕະປາບາ

ໂດຍເລີ່ມຈາກຄລອວິສ, ກະສັດແຫ່ງຊາວແຟຣງກ (ຟຣັງ), ໃນປີ 496. “ແຂນ” ນັ້ນຍັງໄດ້ເຮັດໃຫ້

“ສະຖານບໍລິສຸດແຫ່ງກຳລັງ” (ນະຄອນໂຣມ) ເປັນເປົ້າ

ໂດຍຜ່ານສົງຄາມຍ່າງຕໍ່ເນື່ອງນັບແຕ່ສັດຕະວັດທີສີ່ເປັນຕົ້ນມາຈົນເຖິງປີ 538. “ແຂນ”

ນັ້ນຍັງໄດ້ກຳຈັດການຕໍ່ຕ້ານຂອງພວກນອກສາສະໜາຕໍ່ການຜຸດຂຶ້ນຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ, ແລະໃນປີ 508,
ການຕໍ່ຕ້ານຂອງພວກນອກສາສະໜາກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

ຄຳທີ່ເປັນວ່າ “ເອົາອອກໄປ” ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບຮົວ “sur” ແລະມີຄວາມໝາຍວ່າ “ເອົາອອກ”. “ແຂນທັງໝົດ”
ໄດ້ຕັ້ງ “ສົງອັນເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊົງຊຶ່ງກະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເບົາ” (ອຳນາດສັນຕະປາບາ)

ໄວ້ເທິງບັນລັງຂອງແຜ່ນດິນໂລກໃນປີ 538. ເມື່ອດານຕີອນ ບົດທີເປັດ ຂໍ້ທີສິບສອງ ລະບຸວ່າ “ກອງທັບໜຶ່ງ”
ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າອັອບເຟດຍິງນັ້ນ, ມັນກໍສອດຄ່ອງກັບພະຍານໃນຂໍ້ທີສາມສິບເອັດຂອງບົດທີສິບເອັດ.

ພຣະທຳພຣະນິມິດກໍໃຫ້ພະຍານແກ່ຄວາມຈິງດຽວກັນນີ້ໃນບົດທີສິບສາມ.

ແລະສັດຮ້າຍທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນນັ້ນກໍເໝືອນດັ່ງເສືອດາວ, ແລະຕົນຂອງມັນກໍເປັນດັ່ງຕົນໝີ,
ແລະປາກຂອງມັນກໍເປັນດັ່ງປາກສົງໂຕ: ແລະພະຍານາກໄດ້ໃຫ້ອຳນາດຂອງມັນ, ທັງບັນລັງຂອງມັນ,
ແລະລົດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ມັນ. ພຣະນິມິດ 13:2

ນາງ ໄວທ໌ໄດ້ລະບຸໂດຍກົງວ່າ ສັດຮ້າຍໃນຂໍ້ທີສອງແມ່ນສັນຕະປາບາ, ແລະວ່າ

ມັງກອນໃນຂໍ້ນັ້ນແມ່ນໂຣມນອກສາສະໜາ. ໂຣມນອກສາສະໜາໄດ້ມອບສາມສົງໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາບາ;
“ອຳນາດຂອງມັນ, ແລະບັນລັງຂອງມັນ, ແລະອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່.”

ອຳນາດທາງທະຫານໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍໂຣມັນນອກຣິດ ເລີ່ມຕົ້ນກັບ Clovis ໃນປີ 496. “ບັນລັງ”

ທີ່ໃຊ້ສຳລັບປົກຄອງນັ້ນ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລະບົບສັນຕະປາບາໃນປີ 330, ເມື່ອຈັກກະພັດ Constantine

ໄດ້ຍ້າຍນະຄອນຫຼວງຂອງຕົນໄປຍັງ Constantinople, ໂດຍປະໄວ້ນະຄອນຫຼວງເກົ່າຂອງຕົນຄືນະຄອນ Rome
ໃຫຍ່ໃນການຄວບຄຸມຂອງສາສະນະຈັກສັນຕະປາບາ. ໃນປີ 533, ຈັກກະພັດ Justinian ໄດ້ປະກາດກຳນົດວ່າ

ພະສັນຕະປາປາແມ່ນປະມຸກຂອງສາສນະຈັກ ແລະເປັນຜູ້ແກ້ຂໍ້ຜິດພາດຂອງອາຣັດ, ໂອນ "ອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ພະສັນຕະປາປາແຫ່ງ Rome. ຂໍ້ທັບສອງຂອງດານເອນ ບົດທິເດັດ ໄດ້ຊີ້ບອກເວລາທີ່ "ກອງທັບ" ຖືກມອບໃຫ້,

ແລະຄວາມຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ຮັບການເປັນພະຍານໂດຍພະຍານຫຼາຍປະການ. ນັບແຕ່ຈຸດເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນມາ (ເລີມໃນປີ 496), ລະບົບສັນຕະປາປາ "ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ."

ມັນຈະຍັງຄົງ "ປະຕິບັດ" ແລະ "ຈະເລີນ" ຕໍ່ໄປ

ຈົນກວ່າວາລະແຫ່ງຄວາມພໍໃຈຕໍ່ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອຂອງອົດສະຕາເອນຈະສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798

ແລະອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ຮັບບາດແຜເຖິງຕາຍຂອງມັນ.

ແລະກະສັດນັ້ນຈະກະທຳຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນ; ແລະລາວຈະຍົກຕົນຂຶ້ນ

ແລະເຊີດຊູຕົນເອງເໝືອນພະທຸກອົງ,

ແລະຈະກ່າວຖ້ອຍຄຳອັນນຳພິສະດານຕໍ່ຕຳນິພຸດຊາດເໝືອນພະທັງປວງ,

ແລະຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຈົນກວ່າຄວາມພໍໃຈຈະສຳເລັດລົງ: ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ.

ດານເອນ 11:36.

ຂໍ້ທັບຂອງບົດທິເດັດ ອະທິບາຍເຖິງໂຣມຝ່າຍຊາຍ (ໂຣມນອກສາສະໜາ),

ແລະເປັນຕົວແທນແຫ່ງຂະບວນການພິຊິດສາມຂັ້ນຕອນທີ່ໂຣມນອກສາສະໜາໄດ້ບັນລຸ, ແລະຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງສາມເຂດພູມສາດທີ່ຈະຕ້ອງຖືກພິຊິດເພື່ອໃຫ້ໂຣມສັນຕະປາປາຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເທິງບັນລັງແຫ່ງໂລກ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຂົາສາມອັນທີ່ຖືກຖອນອອກໃນບົດທິເຈດ.

ການພິຊິດສາມຂັ້ນຕອນສອງປະການນັ້ນຂອງໂຣມນອກສາສະໜາແລະໂຣມສັນຕະປາປາ

ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງອຸປະສັກທາງພູມສາດສາມປະການຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່

ໃນຂໍ້ທັບສືບຕໍ່ສາມແຫ່ງດານເອນ 11. ຕໍ່ມາໃນບົດທິເດັດ ຂໍ້ທັບເອັດ, ເຂົ້ານ້ອຍຝ່າຍຊາຍ

(ໂຣມນອກສາສະໜາ) ຖືກສະແດງອີກຄັ້ງ. ໃນຂັ້ນນັ້ນ, ຕັກກະອັນບໍລິສຸດມີຄວາມແນ່ນອນຖືກຕ້ອງຢ່າງຍິ່ງ

ຈົນຄົນເຍາະເຍີ້ຍຜູ້ປົກຄອງເຢຣຸຊາເລມຈຳຕ້ອງນຳເອົາຄຳຕົວະທາງທິດສະດີສາດຫຼາຍປະການເຂົ້າມາ

ເພື່ອກໍ່ຕັ້ງຮາກຖານປອມຂອງພວກເຂົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ ມັນໄດ້ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ ຈົນເທົ່າກັບຈອມໂຍທາແຫ່ງກອງທັບ; ແລະໂດຍມັນ

ການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນໄດ້ຖືກຍົກອອກໄປ,

ແລະສະຖານທີ່ແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງກໍຖືກໂຄ່ນລົງ. ດານເອນ 8:11.

ເມື່ອພວກເຮົາເລີນຕົ້ນພິຈາລະນາຫຼຽນ ແລະ ເພັດພອຍປອມທີ່ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາສູ່ອັດເວນຕີສິມນັບແຕ່ປີ

1863 ເປັນຕົ້ນມາ, ຄວນສັງເກດວ່າ ມີສອງຂົງເຂດຫຼັກແຫ່ງຄວາມຊຸ່ງວຊານທາງທິດສະດີສາດທີ່ຖືກອ້າງວ່າມີ

ຊຶ່ງອັດເວນຕີສິມໄດ້ອັດອ້າງເປັນພື້ນຖານໃນການຄຳຈຸນຄຳສອນຂອງໂບຣແຕສແຕນທີ່ຫຼົງທາງ ແລະ

ຂອງຄາໂຕລິກ. ຂໍ້ອ້າງທຶນກໍທິດສະດີສາດສະໄໝໃໝ່ຂອງອັດເວນຕີສິມໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາ ຄື

ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຊຸ່ງວຊານທາງປະຫວັດສາດພຣະຄຳພີ, ຫຼືນັກເປັນຜູ້ຊຸ່ງວຊານທາງພາສາຂອງພຣະຄຳພີ.

ການນຳໃຊ້ຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນຂອງພວກເຂົາ

ເຜີຍໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະດຳລັດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ກາຍເປັນເໝືອນໜັງສືທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້ແກ່ພວກເຂົາ,

ແລະຍັງເຜີຍອີກວ່າ ການອ້າງວ່າເປັນຜູ້ຊຸ່ງວຊານດ້ານພາສາພຣະຄຳພີນັ້ນ

ແທ້ຈິງແລ້ວເປັນພຽງການບາກົດຕົວໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ຂອງຜາຣີສາຍເທົ່ານັ້ນ.

ປະການທຳອິດ ຄືການບໍລິໂຈດການສະໜັບສະໜູນຂອງ "ເຂົ້ານ້ອຍ" ໃນຂໍ້ທັບເຖິງສິບສອງ.

ຖ້າພວກເຂົາເປັນຜູ້ຊຸ່ງວຊານໃນພາສາເຮັບເຮື່ອງແທ້ຈິງ, ພວກເຂົາກໍຈະບໍ່ປະຕິເສດ ຫຼື

ບັນທອນຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ດານເອນໄດ້ໃຊ້ການສະໜັບສະໜູນໃນຂໍ້ທັບນັ້ນໂດຍຕັ້ງໃຈ. "ເຂົ້ານ້ອຍ"

ຖືກນຳສະເໜີທັງໃນເພດຊາຍແລະເພດຍິງ, ແລະເພດເຫຼົ່ານັ້ນສະໜັບສະໜູນມາຕະຫຼອດຂໍ້ພຣະຄຳ.

ນັກເທວະວິທະຍາພະຍາຍາມປົກຄຸມຂັດທັດຈົນດ້ວຍສົງໄສສາລະແລະເຫຼືອບອມ, ເພາະມັນຊັບຊ້ອນຢ່າງແຈ້ງວ່າ ຂໍ້ສົບເອັດກຳລັງຊື້ຖືງໂຮມນອກຮີດ ບໍ່ແມ່ນໂຮມສັນຕະປາບາ. ແນ່ນອນວ່າ ພວກເຂົາຍືນຍັນວ່າ “ເຂົ້ານ້ອຍ” ໃນຂໍ້ສົບເອັດແມ່ນສັນຕະປາບາ, ໃນຂະນະທີ່ເທົ່າຈົງແລ້ວມັນແມ່ນໂຮມນອກຮີດ.

ເມື່ອຍອມຮັບແລ້ວວ່າ ໃນສີຂີ້ພຣະຄຳພິທີກຳວຽກເຊົາຮ້ອນນັ້ນ ສອງຂັ້ນພາສາເພດຊາຍ ແລະ ອີກສອງຂັ້ນພາສາເພດຍິງ, ແລ້ວກໍເປັນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະນຳເອົາຄວາມຈິງຕາມພຣະຄຳພິຂົ້າມາປະກອບວ່າ ໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພິ ແມ່ຍິງເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິດຕະຈັກ ແລະ ຜູ້ຊາຍເປັນຕົວແທນຂອງລັດ. ການຮູ້ຊັ້ນນີ້ເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນຜູ້ປາດຖະໜາຈະເຫັນ ສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ ເຂົ້ານ້ອຍໃນຂໍ້ສົບເອັດນັ້ນ ແມ່ນໂຮມນັ້ນເພດຊາຍ (ໂຮມນັ້ນອກຮີດ), ບໍ່ແມ່ນໂຮມນັ້ນເພດຍິງ (ໂຮມນັ້ນສັນຕະປາບາ).

ດັ່ງນັ້ນ ຂໍພຣະຄຳນີ້ຈົ່ງເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ ສອນວ່າ ໂຮມນອກສາສະໜາ (ເຂົາ) ໄດ້ຍົກຕົນຂຶ້ນຕໍ່ສູ່ເຈົ້ານາຍແຫ່ງກອງທັບ, ດັ່ງທີ່ໂຮມນອກສາສະໜາໄດ້ກະທຳເມື່ອມັນໄດ້ນຳເຈົ້ານາຍແຫ່ງກອງທັບໄປໄວ້ເທິງກາງແຂນແຫ່ງການວາຣີ. ບໍ່ພຽງແຕ່ໂຮມນອກສາສະໜາໄດ້ຍົກຕົນຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດທຶກາງແຂນເທົ່ານັ້ນ, ຂໍພຣະຄຳນີ້ຍັງກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ ໂດຍມັນ (ໂຮມນອກສາສະໜາ) “ການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນໄດ້ຖືກຍົກເລີກໄປ.”

ໃນພຣະທຳດານເືອນ ມີຄຳພາສາເຮັບເຮັດສອງຄຳທີ່ທັງສອງຖືກແປວ່າ “ເອົາອອກໄປ.” ຄຳເຫຼົ່ານັ້ນຄື “sur” ແລະ “rum”. ທັງສອງຄຳນີ້ຖືກໃຊ້ໃນພິທີບໍລິການແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດ. Sur ໝາຍເຖິງການເອົາອອກໄປ ຫຼື ການຍ້າຍອອກ, ແລະເມື່ອຂີ້ເທົ່າຈາກແທ່ນບູຊາໃນສະຖານບໍລິສຸດຖືກຍ້າຍອອກ, ຄຳທີ່ໃຊ້ເພື່ອພັນລະນາການນຳຂີ້ເທົ່າອອກນັ້ນຄື “sur”. ຄຳວ່າ “rum” ໝາຍເຖິງການຍົກຂຶ້ນ ແລະ ການຍົກຍ້ອງ, ແລະເມື່ອປະໂລຫິດໃນສະຖານບໍລິສຸດຕ້ອງຍົກເຄື່ອງບູຊາແບບໂບກຂຶ້ນ, ລາວຕ້ອງ “rum” (ຍົກຂຶ້ນ) ເຄື່ອງບູຊານັ້ນ. ໃນຂໍ້ສົບເອັດ, ໂຮມນອກສາສະໜາ (“the daily”) ຈະ “rum” (ເອົາອອກໄປ) ລັດທິນອກສາສະໜາໂດຍການຍົກຂຶ້ນ ແລະ ຍົກຍ້ອງສາສະໜາຂອງລັດທິນອກສາສະໜາ.

ໂຮມນອກສາສະໜາຈະຍົກຂຶ້ນແລະເຊີດຊຸສາສະໜານອກສາສະໜາ. ນັກເທວະວິທະຍາອາດເວນຕົດທີ່ອ້າງວ່າຕົນມີຄວາມຊຸ່ງວຸດຊານໃນພາສາພຣະຄຳພິ ເລືອກທີ່ຈະປະຕິບັດຕໍ່ການບາກົດຂຶ້ນທຸກຄັ້ງຂອງຄຳວ່າ “take away” ໃນພຣະທຳດານເືອນວ່າໝາຍເຖິງ “remove”. ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບຮູ້ການຊຽນຂອງດານເືອນທີ່ແຕກຕ່າງແລະແມ່ນຍ່າຍຢ່າງຈິງໃຈ, ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງວາງຕົນເອງໄວ້ເໝືອນສາດສະດາດານເືອນ.

ນັກເທວະວິທະຍາທີ່ອ້າງວ່າເຂົາເຂົ້າໃຈພາສາໃນພຣະຄຳພິໄດ້ນຳສະເໜີຂໍ້ຕັດແຍ້ງເພື່ອຫາເຫດຜົນຮອງຮັບວ່າ ເມື່ອດານເືອນໃຊ້ຄຳສອງຄຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ລາວຕັ້ງໃຈໃຫ້ໝາຍເຖິງສິ່ງດຽວກັນ. ພວກເຂົານຳສະເໜີການສຶກສາຄຳສັບອັນຍືດຍາວແລະນຳເບື້ອງໜ້າ ເພື່ອຄຳຈຸນຄຳອ້າງອັນເທັດຂອງຕົນ. ນັກເທວະວິທະຍາທີ່ອ້າງວ່າເຂົາເຂົ້າໃຈປະຫວັດສາດໃນພຣະຄຳພິໂຕ້ວ່າການນຳໄປໃຊ້ຢ່າງຜິດພາດນັ້ນ ຕັ້ງຢູ່ເທິງການຮັບຮູ້ວ່າໃນຊ່ວງເວລາຕ່າງໆ ຂອງປະຫວັດສາດ ຄຳດຽວກັນອາດຈະມີຄວາມໝາຍແຕກຕ່າງກັນ; ແລະດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອດານເືອນໃຊ້ຄຳສອງຄຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ມີແຕ່ຜູ້ຊຸ່ງວຸດຊານດ້ານປະຫວັດສາດເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະສາມາດຊັບຊ້ອນໄດ້ວ່າ ດານເືອນໝາຍເຖິງຫຍັງແທ້ໆ. ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຈຳແນກວິທີການອັນເທັດສອງປະການນີ້ ເພາະວ່າພວກມັນຖືກນຳໃຊ້ຢູ່ເລື້ອຍໆໂດຍນັກເທວະວິທະຍາຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຫຼີກໜີຈາກລະບຽບວິທີ “line upon line.”

ແມ່ນແທ້, ມັນໄດ້ຍົກຕົນຂຶ້ນແມ່ນກະທຳເຖິງເຈົ້ານາຍແຫ່ງກອງທັບ, ແລະໂດຍມັນນັ້ນ ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນຖືກເອົາໄປ, ແລະສະຖານທີ່ແຫ່ງສຸກຂະສະຖານຂອງພຣະອົງຖືກໂຄ່ນລົງ. ດານເືອນ 8:11.

ຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ "ຖືກເອົາອອກໄປ" ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ ຫມາຍເຖິງ "ຍົກຂຶ້ນ ແລະ ເຊດີຊູ". ມັນບໍ່ໄດ້ຫມາຍເຖິງການກຳຈັດອອກ. ຂໍ້ເທັດຈິງນັກໃຫ້ເກດຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງແກ່ນກັບທິດສະດີສາດແອັດເວັນຕິດ, ເພາະຂໍ້ຕັ້ງຕົ້ນຂອງເຂົາບໍ່ອາດຄົງຢູ່ໄດ້ເມື່ອຖືກກວດສອບຢ່າງງ່າຍດາມຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ, ເມື່ອນຳເອົາຄຳນິຍາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄຳທີ່ດົງເອີ້ນໄດ້ໃຊ້ມາປະຍຸກຕໍ່ຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ. ພວກເຂົາໂຕ້ຖຽງວ່າ ເຂົານ້ອຍໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນແມ່ນ ໂຮມັນກາໂຕລິກພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາປາ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນຈະອ່ານໄດ້ວ່າ "ໂດຍເຂົາ" (ໂຮມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາປາ) "ສົ່ງທົດເບື້ອງປະຈຳວັນ ຖືກຍົກຂຶ້ນແລະເຊດີຊູ."

ແນ່ນອນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນວ່າເປັນບັນຫາໃນການລວມເອົາຄຳທີ່ເພີ່ມເຂົ້າມາ ຊຶ່ງຊົດສະເຕີໄອທ໌ ໄດ້ກ່າວຢ່າງຊັດເຈນໂດຍກົງວ່າ ເປັນຄຳທີ່ມະນຸດເພີ່ມເຂົ້າມາຕາມບັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະ ບໍ່ໃຊ້ໄດ້ກັບຕົວບົດນັ້ນ.

"ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ 'ສົ່ງປະຈຳວັນ' (ດານເອີນ 8:12) ວ່າ ຄຳວ່າ 'ການຖວາຍບູຊາ' ເປັນຄຳທີ່ບັນຍາຂອງມະນຸດໄດ້ເພີ່ມເຂົ້າມາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂໍ້ຄວາມຕົ້ນສະບັບ ແລະ ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງໃນເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງໂມງ ແຫ່ງການພິພາກສາ." Early Writings, 74.

ພວກເຂົາລະບຸວ່າ "ສົ່ງທົດເບື້ອງເປັນນິດ" ແມ່ນພຣະກິດການໃນພຣະວິຫານບໍຣິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ, ດັ່ງນັ້ນ "ການຖວາຍບູຊາເປັນນິດ" ຈຶ່ງຄຳຈຸມແນວຄຶດທີ່ວ່າ "ສົ່ງທົດເບື້ອງເປັນນິດ" ແມ່ນພຣະກິດແຫ່ງການຖວາຍບູຊາຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານບໍຣິສຸດເທິງສະຫວັນ. ແຕ່ການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າລະບຸວ່າ ຄຳວ່າ "ການຖວາຍບູຊາ" "ບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຕົວບົດ".

ເມື່ອພວກຄົນເຜົ່າແຫ່ງເອຟຣາອົມລະບຸ, "ການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນ" ວ່າເປັນພຣະລາຊກິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຄຣິດ, ຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນກໍຈະອ່ານວ່າ, "ໂດຍມັນ" (ໂຮມຂອງສັນຕະປາປາ) "ການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນຖືກເອົາໄປ," ຫຼືມັນຈະອ່ານວ່າ, "ໂດຍອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ, ພຣະລາຊກິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຄຣິດຖືກເອົາໄປ." ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາສັງສອນຄວາມບໍ່ຈົງນີ້. ພວກເຂົາຍືນກະຕືລືນວ່າ ຜ່ານຄວາມມືດມົນແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາປາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈອັນແທ້ຈິງກ່ຽວກັບພຣະລາຊກິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກລົບອອກໄປຈາກຈິດໃຈຂອງມະນຸດ.

ແຕ່ຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ "ເອົາອອກໄປ" ນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຫມາຍເຖິງການຖອນອອກ ແຕ່ຫມາຍເຖິງການຍົກຂຶ້ນ ແລະ ການເຊດີຊູ. ຖ້າບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ອ້າງວ່າຮູ້ພາສາພຣະຄຳພີ ຈະນຳຄວາມໝາຍຂອງຄຳພາສາຮັບເຮີ "rum" ມາໃຊ້ກັບຂໍ້ຄວາມນັ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຄຳແປຂອງພວກເຂົາກໍຈະເປັນຕ້ອງກ່າວວ່າ, "ໂດຍອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ ພັນທະກິດໃນສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ເຊດີຊູ" ອຳນາດສັນຕະປາປາເຄີຍຍົກຂຶ້ນ ແລະ ເຊດີຊູພຣະຄຣິດເມື່ອໃດ?

ພວກເຂົາພະຍາຍາມບັງຄັບນຳເອົາຄວາມໝາຍຂອງຄຳພາສາຮັບເຮີ "sur" ໄປກຳນົດໃຫ້ແກ່ຄຳພາສາຮັບເຮີ "rum." ດານເອີນໃຊ້ຄຳວ່າ "sur," ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ ຍົກອອກ ຫຼື ເອົາອອກ, ໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບ "the daily" ໃນອີກສອງຂໍ້ພຣະຄຳພີ, ແຕ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ ດານເອີນໄດ້ລືອກໃຊ້ຄຳວ່າ "rum" ທີ່ມີຄວາມໝາຍວ່າ ຍົກຂຶ້ນ ແລະ ເຊດີຊູ. ບ່ອນແຕ່ລະຄຳນິຍາມອັນເຫຼວໄຫຼກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້ເປັນຄວາມໂງ່ຂວາເນື່ອງຈາກການບົດເບືອນຄວາມໝາຍຂອງຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ "take away," ແຕ່ຍັງບໍ່ເຄີຍມີເວລາໃດເລີຍທີ່ພັນທະກິດໃນສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະຄຣິດຖືກເອົາອອກຈາກມະນຸດໃນທາງໃດໜຶ່ງ.

ແຕ່ພຣະອົງນີ້, ເນື່ອງຈາກພຣະອົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ, ຈົ່ງມີຕົວແໜ່ງປະໂລຫິດທົບປ່ຽນແບງ. ເຫດສະນັ້ນ
ພຣະອົງຈຶ່ງສາມາດຊ່ວຍບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາເຖິງພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະອົງໃຫ້ລອດພົ້ນຢ່າງສົມບູນທັງສຸດ,
ເພາະພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດເພື່ອທຸນຂໍແທນພວກເຂົາ. ເຮັບເຮົາ 7:24, 25.

ການອ້າງວ່າ—ດັ່ງທີ່ນັກເທວະວິທະຍາຂອງອັດເວນຕີສ໌ກະທຳ ໃນຄວາມພະຍາຍາມຈະຄ້ຳຈຸນການນຳຂໍ້ພຣະຄຳພີ
ນັ້ນໄປໃຊ້ຢ່າງຜິດພາດຂອງພວກເຂົາ—ວ່າເຄື່ອງມືຊ່ວຍເຫຼືອໜຶ່ງທີ່ສືບຕະຫຼາດໄດ້ໃຊ້ອຳນາດບາງປະເພດເພື່ອຍົກ
ກະລືກການທຸນຂໍຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານນັ້ນ ເປັນເລື່ອງໄຮ້ເຫດຜົນຢ່າງສົນເຊີງ!

ແຕ່ນັກເທວະວິທະຍາທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ສອນວ່າ ຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນຊັບອກວ່າລະບົບສັນຕະປາປາໄດ້ຍົກຂຶ້ນແລະຍົກຍ້ອງ
ພັນທະກົດການປະກອບພຣະລາຊະກິດໃນສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ.

ພວກເຂົາຫຼົງເວັ້ນຄວາມໝາຍແຫ່ງຖ້ອຍຄຳຂອງດານເຮອນ ແລະຄຳແນະນຳອັນດົນໃຈຂອງ Ellen White
ເພື່ອສອນຕາມທິພວກເຂົາເລືອກຈະສອນ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄຳພະຍານແຫ່ງຖ້ອຍຄຳຂອງດານເຮອນ.

ແມ່ນແທ້, ລາວໄດ້ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນແມ່ນແຕ່ເຖິງຈຳນາຍແຫ່ງພົນໂຍທາ, ແລະໂດຍລາວນັ້ນ
ການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນໄດ້ຖືກຍົກອອກໄປ,
ແລະສະຖານທີ່ແຫ່ງສະຖານນະມັດສະການອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົງ. ດານເຮອນ 8:11.

ນັກເທວະສາດສອນວ່າ ຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນໝາຍເຖິງວ່າ “ໂດຍອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ
ພັນທະກົດໃນພຣະວິຫານບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຍົກອອກ,”
ແລະການຍົກອອກພັນທະກົດໃນພຣະວິຫານບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດອອກຈາກຈິດໃຈຂອງມະນຸດ
ກໍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ຄຽງຄູ່ກັບການຍົກອອກນັ້ນ ສະຖານທີ່ແຫ່ງ
“ພຣະວິຫານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ” ຂອງພຣະຄຣິດ “ຖືກໂຍນລົງ.”
ບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ຂໍ້ດັງໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ລະບຸວ່າ ພຣະວິຫານບໍລິສຸດໃນສະຫວັນ
ອັນເປັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຄຣິດຊົງປະກອບການທຸນຂໍແທນ ເຄື່ອງຖືກໂຍນລົງ. ທັງບໍ່ມີຂໍ້ຄຳພີໃດໆທີ່ລະບຸວ່າ
ສະຫວັນນັ້ນເອງ ຊຶ່ງເປັນ “ສະຖານທີ່ແຫ່ງພຣະວິຫານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ” ເຄື່ອງຖືກໂຍນລົງ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ນັກເທວະສາດໄດ້ວາງຕົນເອງໄວ້ເໝືອນຜູ້ພະຍາກອນດານເຮອນ ເພາະພວກເຂົາຍືນກະຕືລົ້ນວ່າ
“ສະຖານທີ່ແຫ່ງພຣະວິຫານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ” ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ ໝາຍເຖິງພຣະວິຫານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ທັງໆທີ່ດານເຮອນສອນຢ່າງກົງກັນຂ້າມກັບແນວຄິດນັ້ນໂດຍກົງ.

ບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ປະກາດຕົນເອງໃນດ້ານພາສາເຮັບຮົວຍືນຍັນວ່າ ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນ ຄຳພາສາເຮັບຮົວ
“rum” ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈດ້ວຍຄວາມໝາຍຂອງຄຳພາສາເຮັບຮົວ “sur.” ພວກເຂົາຍັງຍືນຍັນອີກວ່າ
ຄຳພາສາເຮັບຮົວ “miqdash” ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈເປັນຄຳພາສາເຮັບຮົວ “qodesh.” “Miqdash” ແລະ
“qodash” ທັງສອງຄຳຖືກແປຢ່າງງ່າຍໆ ວ່າ “ສະຖານບໍລິສຸດ” ໃນພຣະທຳດານເຮອນ
ແຕ່ທັງສອງມີຄວາມໝາຍແຕກຕ່າງກັນ. “Miqdash” ໝາຍເຖິງສະຖານບໍລິສຸດໃດໆ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືສະຖານບໍລິສຸດຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜາ.
ມັນເປັນຄຳທີ່ໂປດໄປທີ່ໃຊ້ສຳລັບສະຖານບໍລິສຸດ, ແຕ່ “qodesh” ໃນພຣະຄຳພີນັ້ນ
ໃຊ້ພຽງແຕ່ເພື່ອໝາຍເຖິງສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ດານເຮອນຮູ້ຈັກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສະຖານນະມັດສະການຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜາ ແລະ
ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າດານເຮອນຈະລະບຸເຖິງສະຖານນະມັດສະການຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜາ,
ທ່ານຈະໃຊ້ຄຳວ່າ “miqdash.” ສົງຄ໌ພີນຳພຣະດານສຳລັບຂໍ້ພຣະເຈົ້າຄື
ບັນດາຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານພາສາເຮັບຮົວ ບໍ່ເຄີຍກ່າວເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າ
ໃນສີຂໍ້ພຣະຄຳພີຕົວເອງກັນ ດານເຮອນໃຊ້ທັງສອງຄຳນັ້ນສາມເທື່ອ.
ການໃຊ້ຄຳພາສາເຮັບຮົວສອງຄຳນີ້ຂອງດານເຮອນ ຊຶ່ງທັງສອງຖືກແປວ່າ “sanctuary”
ໄດ້ກຳນົດຄວາມໝາຍທີ່ດານເຮອນມຸ່ງໃຫ້ເຂົ້າໃຈ.

ແມ່ນແທ້, ມັນໄດ້ຍົກຕົ້ນຂຶ້ນແມ່ກະທັ້ງເຖິງເຈົ້າື່ນາຍແຫ່ງກອງທັບ, ແລະໂດຍມັນ
ການຖວາຍຍຸບຊາປະຈຳວັນໄດ້ຖືກເອົາໄປ, ແລະສະຖານທີ່ແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຖືກໂຄ່ນລົງ.
ແລະກອງທັບໜຶ່ງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ມັນເພື່ອຕັດການການຖວາຍຍຸບຊາປະຈຳວັນເນື່ອງຈາກການລ່ວງລະເມີດ,
ແລະມັນໄດ້ຍືນຄວາມຈິງລົງສູ່ພື້ນດິນ; ແລະມັນໄດ້ກະທຳ, ແລະຈະເລີນຂຶ້ນ.
ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຜັບບໍລິສຸດຜູ້ໜຶ່ງກ່າວຢູ່
ແລະຜູ້ບໍລິສຸດອີກຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ເວົ້າແກ່ຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ນັ້ນຜູ້ທີ່ກ່າວຢູ່ວ່າ, ນິມິດກ່ຽວກັບການຖວາຍຍຸບຊາປະຈຳວັນ,
ແລະການລ່ວງລະເມີດແຫ່ງຄວາມເປົ່າບ່ຽວ,
ທີ່ຈະມອບທັງສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງທັບໃຫ້ຖືກຢຽບຍ່າຍໃຕ້ຕົນ, ຈະດຳເນີນໄປອີກດົນພຽງໃດ?
ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຈົນເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ;
ຫຼັງຈາກນັ້ນສະຖານບໍລິສຸດຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ດານເຮອນ 8:11–14.

ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີເຢຣີເມຍື່ນຖານຂອງລັດທີ່ເອັດເວັນຕົສ ດານເຮອນໄດ້ໃຊ້ຄຳພາສາເຮັບເຮືອງຄຳທີ່ຕ່າງກັນ
ແຕ່ທັງສອງຖືກແປວ່າ "ພຣະວິຫານ." ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສາມແລະສິບສີ່ ດານເຮອນໄດ້ເລືອກໃຊ້ຄຳພາສາເຮັບເຮືອງຄຳວ່າ
"ພຣະວິຫານ" ຊຶ່ງໃນພຣະຄຳພີໃຊ້ສະເພາະເພື່ອລະບຸເຖິງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ
ດານເຮອນໄດ້ໃຊ້ຄຳພາສາເຮັບເຮືອງຄຳໄປ ຫຼັກທົ່ວໄປທີ່ອາດໝາຍເຖິງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້
ຫຼືອາດໝາຍເຖິງພຣະວິຫານຂອງຄົນນອກສາສະໜາກໍໄດ້.

ຖ້າດານເຮອນໄດ້ປະສົງຈະລະບຸ "ສະຖານບໍລິສຸດ" ໃນຂໍ້ທີ່ເອັດເວັນຕົສສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ທ່ານກໍຈະໃຊ້ຄຳພາສາເຮັບເຮືອງຄຳນັ້ນທີ່ທ່ານໄດ້ໃຊ້ສອງເທື່ອພາຍໃນສາມຂໍ້ຖັດໄປ.

ເປັນທີ່ແຈ້ງຢ່າງສັ້ນເຊິ່ງວ່າ

ດານເຮອນກ່າວວ່າຈຳແນກລະຫວ່າງສະຖານບໍລິສຸດຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜາໃນຂໍ້ທີ່ເອັດ ແລະ
ສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂໍ້ທີ່ສືບສາມແລະສິບສີ່! ແຕ່ພວກເຂົາໝັ້ນແຫ່ງເອຟຣາອິມຕິດຖຽງວ່າ
"ສະຖານທີ່ແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງມັນ" ທີ່ "ຖືກໂຄ່ນລົງ" ໃນຂໍ້ທີ່ເອັດ
ແມ່ນສະຖານທີ່ແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາໝັ້ນວ່າ "ສະຖານທີ່."

ພວກເຂົາສອນວ່າ ລະບົບສັນຕະປາປາໄດ້ຍຶດເອົາພັນທະກົດແຫ່ງການທູນຂໍຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະໄດ້ໂຄ່ນລົງຄວາມຈິງກ່ຽວກັບສະຖານນະບໍລິສຸດໃນສະຫວັນ. ແຕ່ດານເຮອນໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ
"ສະຖານນະບໍລິສຸດ" ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ ບໍ່ແມ່ນສະຖານນະບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ເປັນສະຖານນະບໍລິສຸດຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜາ. ດານເຮອນກໍໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນເທົ່າກັນວ່າ
ສິ່ງທີ່ຖືກໂຄ່ນລົງນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນ "ສະຖານນະບໍລິສຸດ" ແຕ່ແມ່ນ "ສະຖານທີ່" ຂອງສະຖານນະບໍລິສຸດຂອງມັນ.

ໂດຍປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບການສະຫຼັບສັບປ່ຽນທາງເພດຢ່າງມີເປົ້າໝາຍໃນຂໍ້ທີ່ກົາຫາສິບສອງ,
ນັກເທວະວິທະຍາສະໄໝໃໝ່ໄດ້ຍຶດຮັບຄຳນິຍາມຂອງ "the daily"
ທີ່ມີຕົ້ນກຳເນີດຢູ່ໃນໂບຣເຕສະແຕນທີ່ຫຼົງຖອຍຈາກຄວາມເຊື່ອ,
ແລະເລີນສ້າງຮາກຖານເທິງຜົນຊາຍແຫ່ງການຄາດເດົາຂອງມະນຸດ, ຂົນບັນທະນຽມ ແລະ ປະເພນີ.
ເມື່ອພວກເຂົາມາເຖິງຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ, ພວກເຂົາຍັງປະຕິເສດຄຳແນະນຳອັນດົນໃຈຈາກຊົດເຕີ້ໄວທ໌
ທີ່ໄດ້ລະບຸວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມື້ເລີກກ່ຽວກັບ "the daily" ວ່າໝາຍເຖິງລັດທິນອກຮີດນັ້ນຖືກຕ້ອງ,
ແລະເລີນນຳໃຊ້ສິລະປະແຫ່ງການເບນປະດັບ ແລະ ການຄາດເດົາ
ເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມຮັກຂອງຕົນທີ່ມີຕົວເທວະວິທະຍາຂອງຄາທອລິກ ແລະ ໂບຣເຕສະແຕນ.

ພວກເຂົາບໍ່ປຸງໂຮມນອກສາສະໜາໃຫ້ກ້າຍເປັນໂຮມສັນຕະປາປາໃນຂໍ້ພຣະຄຳ,
ແລະພວກເຂົາຍັດເຢັດຄວາມໝາຍຂອງ "ເອົາອອກໄປ" ໃສ່ຄຳທີ່ໝາຍເຖິງ "ຍົກຂຶ້ນ ແລະ ຍົກຍ້ອງ".
ພວກເຂົາຍັດຍົກຍ້ອງຄວາມລັກອັນຊາຕານຂອງ "ການປະຈຳວັນ" ໃຫ້ເປັນສັນຍາລັກອັນຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລ້ວກໍຍືນການຢ່າງແນ່ນອນວ່າວິຫານນອກສາສະໜາແມ່ນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ໃນຂະນະທີ່ຫຼັກເວົ້າການອ້າງອີງໂດຍກົງເຖິງ "ສະຖານທີ່" ຂອງພຣະວິຫານ. ແລະ "ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຮຽນ"

(ດັງທີ່ເອົາຢາໄດ້ລະບຸໄວ້), ຜູ້ຊຶ້ງຈະເຂົ້າໃຈກ່າວເມື່ອ “ຜູ້ມີຄວາມຮຽນ” ບອກພວກເຂົາວ່າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ກ່ອນມຮັບອາຫານແຫ່ງນີ້ທ່ານປະດິດເຫຼົ່ານັ້ນໄປສູ່ຄວາມພິນາດຂອງຕົນເອງ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາຂອງເຮົາເກືອບກັບການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້ ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີເປັນອັນຍະມະນີໃນຄວາມຝັນຂອງ Miller ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ອັກຄະສາວົກໂບໂລໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າ ‘ບາງຄົນຈະຫັນໜ້າຈາກຄວາມເຊື່ອ, ໂດຍໃຫ້ຄວາມໃສ່ໃຈແກ່ວິນຍານຫຼອກລວງ ແລະ ຄຳສອນຂອງມານຮ້າຍ.’
ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາອາດຄາດໝາຍໄດ້.
ການທົດລອງອັນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍຂອງພວກເຮົາຈະມາເນື່ອງຈາກຄົນຈຳພວກນັ້ນຜູ້ທີ່ເຄີຍສົ່ງເສີມຄວາມຈິງ, ແຕ່ຫັນຈາກມັນໄປສູ່ໂລກ ແລະ ຢຽບຍຳມັນໄວ້ໃຕ້ຕົນຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມຊັງ ແລະ ການເຍາະເຍີ້ຍ.
ພຣະເຈົ້າມີພາລະກິດໜຶ່ງສຳລັບຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ຂອງພຣະອົງໃຫ້ກະທຳ.
ການໃຈມຕືຂອງສັດຕູຕ້ອງຖືກຮັບມືດ້ວຍຄວາມຈິງແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ.
ຄວາມເທັດຕ້ອງຖືກເປີດໂປງ, ລັກສະນະອັນແທ້ຈິງຂອງມັນຕ້ອງຖືກເປີດເຜີຍ, ແລະ
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຢໄຫວາຕ້ອງສ່ອງອອກໄປໃນຄວາມມືດມົນທາງສົນທຳຂອງໂລກ.
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງນຳສະເໜີຂໍ້ຮຽກຮ້ອງແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດ
ຖ້າພວກເຮົາລະເລີຍໜ້າທີ່ອັນເຄັ່ງໂຮມນີ້. ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍືນຍົດເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມຈິງ,
ຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຍືນຍົດເພື່ອປົກປ້ອງຕົນເອງ ແລະ ກະຮັດເລື່ອງໃຫຍ່ໂຕ
ເພາະພວກເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ແບກຮັບການຕົຕຽນ ແລະ ການບົດເບືອນຄວາມຈິງ.
ຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາສົ່ງສານຕົນເອງ, ແຕ່ໃຫ້ມີຄວາມຫວັງແຫນຢ່າງຍິ່ງເພື່ອພຣະບັນຍັດຂອງອົງສູງສຸດ.”

“ອັກຄະສາວົກໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ເວລາໜຶ່ງຈະມາເຖິງ ເມື່ອພວກເຮົາຈະທົນຕໍ່ຄຳສອນອັນຖືກຕ້ອງບໍ່ໄດ້;
ແຕ່ຈະສົ່ງສົມຄູອາຈານໄວ້ສຳລັບຕົນຕາມຕົ້ນຫາຂອງຕົນເອງ, ດ້ວຍຫຼັກຄຳຢາກຟັງ;
ແລະພວກເຮົາຈະຫັນຫຼອກຈາກຄວາມຈິງ ແລະຈະຫັນໄປສູ່ນິທານທັງຫຼາຍ.’ ທຸກດ້ານທີ່ພວກເຮົາເຫັນ
ມະນຸດທັງຫຼາຍຖືກນຳພາໄປເປັນເຊລຢືດໂດຍງ່າຍ
ໂດຍຈົນຕະນາການອັນຫຼອກລວງຂອງຜູ້ທີ່ທຳໃຫ້ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂມຄະ;
ແຕ່ເມື່ອຄວາມຈິງຖືກນຳມາສະເໜີໜ້າພວກເຮົາ ພວກເຮົາກໍ່ຕົ້ມໄປດ້ວຍຄວາມອົດທົນບໍ່ໄດ້
ແລະຄວາມໂກດ. ແຕ່ຄຳຕັກເຕືອນຂອງອັກຄະສາວົກຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ຄື, ‘ຈົ່ງລະວັງຕົວໃນທຸກສິ່ງ,
ຈົ່ງອົດທົນຕໍ່ຄວາມທຸກຍາກ, ຈົ່ງເຮັດວຽກຂອງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ,
ຈົ່ງເຮັດພັນທະກິດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສົມບູນ.’ ໃນສະໄໝຂອງທ່ານ
ບາງຄົນໄດ້ລະຫັງພະລາຊະກິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ທ່ານຂຽນວ່າ, ‘ເດມາໄດ້ປະຖົມຂ້າພະເຈົ້າ
ເພາະໄດ້ຮັກໂລກປະຈຸບັນນີ້,’ ແລະອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ທ່ານກ່າວວ່າ, ‘ອາເລັກຊານເດີ ຊ່າງຕີທອງແດງ
ໄດ້ເຮັດຮ້າຍຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ:
ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບແທນແກ່ເຂົາຕາມການຽນຂອງເຂົາ: ເຈົ້າກໍ່ຈົ່ງລະວັງເຂົາໄວ້ດ້ວຍ;
ເພາະເຂົາໄດ້ຕໍ່ຕ້ານຄຳຂອງພວກເຮົາຢ່າງແຂງຂັນຫຼາຍ.”

“ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ ແລະ ອັກຄະສາວົກໄດ້ປະສົບກັບການທົດລອງແຫ່ງການຕໍ່ຕ້ານ ແລະ
ການຕົຕຽນໃນທ່ານອງດຽວກັນ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ພຣະເມສານອ້ອມອັນປາດສະຈາກມົນທົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ກໍ່ຊົງຖືກຜະຈົນລອງໃນທຸກປະການເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາ.
ພຣະອົງຊົງອົດທົນຕໍ່ການຂັດຂືນຂອງຄົນບາບຕໍ່ພຣະອົງເອງ.”

“ຄຳເຕືອນທຸກປະການສຳລັບເວລານີ້ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດອອກໄປຢ່າງສັດຊື່; ແຕ່
‘ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ວິວາດຖຽງກັນ; ແຕ່ຈົ່ງສຸພາບອ່ອນໂຍນຕໍ່ຄົນທັງປວງ,
ສາມາດສອນໄດ້, ອົດທົນ; ສົ່ງສອນຜູ້ທີ່ຕ້ານຕົນເອງດ້ວຍຄວາມອ່ອນສຸພາບ.’
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຖະໜອມຮັກສາພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າເຮົາໄວ້ຢ່າງລະມັດລະວັງ
ຢ້ານວ່າພວກເຮົາຈະຖືກປົນເປື້ອນໂດຍການກະທຳອັນຫຼອກລວງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ລະຫັງຄວາມເຊື່ອໄປແລ້ວ. ພວ

ກເຮົາຈະຕ້ອງຕໍ່ຕ້ານວິນຍານແລະອິດທິພົນຂອງເຂົາດ້ວຍອາວຸດອັນດຽວກັນທິພຣະອາຈານຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ເມື່ອຖືກເຈົ້າຊາຍແຫ່ງຄວາມມືດໂຈມຕີ,—‘ມືຂຽນໄວ້ແລ້ວ.’

ພວກເຮົາຄວນຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໃຊ້ພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຊຳນານ. ຄຳຕັກເຕືອນຄື, ‘ຈົ່ງພາກພຽນສະແດງຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າເປັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊອບພຣະໄທ, ເປັນຄົນງານທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອັບອາຍ, ແບ່ງແຍກພຣະວັຈນະແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ.’ ຈະຕ້ອງມີການງານຢ່າງຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງ ແລະການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ພ້ອມດ້ວຍຄວາມເຊື່ອເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມຜິດຫຼັງອັນຄົດຄຽວຂອງພວກຄູອາຈານບອມແລະຜູ້ລ້ວງ; ເພາະວ່າ ‘ໃນວັນສຸດທ້າຍ ເວລາອັນອັນຕະລາຍຈະມາເຖິງ. ເພາະມະນຸດຈະຮັກຕົນເອງ, ໂລບ, ອວດຕົນ, ຈອງຫອງ, ກ່າວໝືນປະມາດ, ບໍ່ເຊື່ອຟັງບົດາມານດາ, ອະກະຕັນຍ, ບໍ່ບໍລິສຸດ, ປາສະຈາກຄວາມຮັກຕາມທຳມະຊາດ, ຜິດສັນຍາ, ໃສ່ຮ້າຍ, ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວບຄຸມຕົນ, ດຮ້າຍ, ກຽດຊັງຄົນດີ, ທໍລະຍົດ, ຜະຫຍອງ, ຈອງຫອງ, ຮັກຄວາມສຳລານຫຼາຍກວ່າຮັກພຣະເຈົ້າ; ມີຮູບລັກຂອງຄວາມເປັນພຣະທຳ ແຕ່ປະຕິເສດຄຣິດອຳນາດຂອງມັນ: ຈົ່ງຫັນຫົວຈາກຄົນເຊັ່ນນັ້ນເສຍ.’ ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ້າພື້ນລະນາລັກສະນະຂອງບຸລຸດທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງພົບ. ‘ຜູ້ໃສ່ຮ້າຍ,’ ‘ຜູ້ກຽດຊັງຄົນດີ,’ ຈະໂຈມຕີຜູ້ທີ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງຕົນໃນຍຸກທີ່ເສື່ອມຊາມນີ້. ແຕ່ທຸດຜູ້ແທນແຫ່ງສະຫວັນຈະຕ້ອງສະແດງວິນຍານດຽວກັນທີ່ໄດ້ສຳແດງຢູ່ໃນພຣະອາຈານ. ດ້ວຍຄວາມຖອມຕົນແລະຄວາມຮັກ ເຂົາຈະຕ້ອງຕັ້ງໜ້າເຮັດວຽກເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດ.”

ໂປໂລຍັງກ່າວຕໍ່ໄປເຖິງຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍປຽບພວກເຂົາກັບບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ທຳສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ສັດຊື່ໃນສະໄໝຂອງອິດສະຣາເອນໃນອະດີດ. ທ່ານກ່າວວ່າ: ‘ບັດນີ້ເໝືອນດັ່ງຢານເນດ ແລະ ຢາມເບຣດ ໄດ້ຂັດຂວາງໂມເຊ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງເໝືອນກັນ; ເປັນຄົນທີ່ຈິດໃຈເສື່ອມຊາມ, ເປັນຜູ້ທີ່ຖືກປະຕິເສດໃນເລື່ອງຄວາມເຊື່ອ. ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ກ່າວໜ້າຕໍ່ໂປອີກ: ເພາະຄວາມໂງ່ເຂົ້າຂອງພວກເຂົາຈະປາກົດແຈ້ງແກ່ຄົນທັງປວງ, ເໝືອນດັ່ງຂອງຄົນເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ເຄີຍເປັນມາແລ້ວ.’ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າເວລາກຳລັງຈະມາເຖິງ ເມື່ອຄວາມໂງ່ເຂົ້າຂອງການທຳສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າຈະຖືກເປີດເຜີຍ. ພວກເຮົາສາມາດຄອຍຖ້າດ້ວຍຄວາມອົດທົນອັນສະຫງົບ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ບໍ່ວ່າຈະຖືກກ່າວຮ້າຍ ແລະ ດູໝືນຫຼາຍພຽງໃດກໍ່ຕາມ; ເພາະວ່າ ‘ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ປົດບັງໄວ້ ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເປີດໃຫ້ປາກົດ,’ ແລະ ຜູ້ທີ່ໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຈະປະທານກຽດແກ່ເຂົາຕໍ່ໜ້າມະນຸດແລະທຸດສະຫວັນ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງມີສິ່ງວຸ້ນວາມໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງບັນດາຜູ້ປະຕິຮູບ. ມືຂຽນໄວ້ວ່າ, ‘ຄຳຕັກຕຽນຂອງພວກທິຕິຕຽນພຣະອົງ ໄດ້ຕັກມາເທິງຂ້ານ້ອຍ.’ ພຣະຄຣິດຊົງເຂົ້າໃຈຄວາມເສົ້າໂສກຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາຖືກເອົາໃຫ້ແບກໄມ້ກ້າງແຂນຕາມລຳພັງ. ພຣະບຸດແຫ່ງຄານວາຣ໌ຜູ້ໄດ້ທົນທຸກ ຊົງຮູ້ສຶກສະເໝືອນພຣະໄທຕໍ່ຄວາມທຸກລຳບາກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເນື່ອງຈາກພຣະອົງໄດ້ທົນທຸກເມື່ອຖືກລ້ວງ ພຣະອົງຈຶ່ງສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມເສົ້າໂສກ ແລະ ການທົດລອງເພາະເຫັນແກ່ພຣະອົງ. ‘ແທ້ຈິງ ຄົນທັງປວງທີ່ປາຖະໜາຈະດຳເນີນຊີວິດຢ່າງຊອບພຣະໄທໃນພຣະຄຣິດເຢຊູ ຈະຖືກຂົ່ມເຫັງ. ແຕ່ຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນລ້ວງຈະເລວຮ້າຍລົງເລື້ອຍໆ, ທັງຫຼອກລວງຄົນອື່ນ ແລະ ຖືກຫຼອກລວງເອງ. ແຕ່ຜ່ານທ່ານ ຈົ່ງດຳລົງຢູ່ໃນສົງຄົມທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ແລ້ວ.’ Review and Herald, January 10, 1888.